

"Θάνος Τζήμερος: φλύαρος ή άφθαρτος; Απλώς Υδροχόος!"

της Τζίνας Δαβιλά

Η αλήθεια είναι πως όταν κάτι ή κάποιος με ενδιαφέρει πολύ, τον περνώ από κόσκινο. Συνήθως είμαι καλοπροαίρετη, όχι για τους άλλους, μην φανταστείς, για μένα το κάνω. Έχω ανάγκη να βλέπω καλά στοιχεία στους άλλους. Πολλές φορές, μάλιστα, εθελουφλώ. Λέω "δεν βαριέσαι, κακή στιγμή". Όταν όμως πρόκειται για σοβαρή κατάσταση, γίνομαι κάπως σκύλα. Δηκτική, πιεστική, προκλητική, αν με παίρνει ή παρακολουθώ περιμένοντας τον στην γωνία.

Την περίπτωση Τζήμερου την έψαξα σοβαρά πρώτη φορά το Σαββατόβραδο, παραμονή των εκλογών της 6^{ης} Μαΐου. Είδα το βίντεο με την Βελίκα <http://www.youtube.com/watch?v=uqxsHcpQ-rg>. Κόλλησα στον υπολογιστή για δύο λόγους: πρώτον γιατί η Βελίκα είναι κούκλα και δεύτερον γιατί άκουσα Χατζιδάκι. Δια χειρός Θάνου Τζήμερου. Χατζιδακική μέχρι το κόκκαλο γαρ. Αν με κόψεις, νότες Χατζιδάκι θα βρεις. Του δικού μου Μάνου. Με πήρε, λοιπόν, από το χέρι. Και με έστειλε στο λόγο ενός πολιτικού, που δεν ήταν πολιτικός. Ή μάλλον ήταν τόσο ειλικρινής και αφοπλιστικά ετοιμόλογος, που δεν θύμιζε πολιτικό.

Μια εβδομάδα μετά τις εκλογές τον προσκάλεσα σε ραδιοφωνική συζήτηση. Πενήντα λεπτά συζήτησης που κυμάνθηκε ανάμεσα στην δουλειά του, που του δίνει το πλεονέκτημα να πουλά καλά κάποιο προϊόν (εν προκειμένω την «Δημιουργία Ξανά») μέχρι την Ποίηση. Απήγγειλε ένα αγαπημένο του, αυτό http://www.youtube.com/watch?v=A1M06q_NGWI για μένα ξεχασμένο. Άκουσα κόμπιασμα στην φωνή. Ήταν αληθινό, γιατί ήταν ξαφνικό για εκείνον. Έκτοτε, παρακολούθησα την πορεία του. Τον συνάντησα και στη Ρόδο. Τον άκουσα στην προεκλογική του ομιλία. Είδα πάθος ειλικρινές για τις

ανθρώπινες αξίες. Διέκρινα όραμα και πείσμα. Είδα ψυχραιμία, αποφασιστικότητα, στοργή, πηγαίο χιούμορ και απρόβλεπτο αυθορμητισμό. Τον είδα να χάνεται στη μουσική του και να το απολαμβάνει. Τον είδα να μπαίνει σε μπαρ της πόλης και να «τζαμάρει». Μια ηλεκτρική στα χέρια και να τραγουδά αυτό <http://www.youtube.com/watch?v=5TDg0b5Lr8Y> , και να παίζει αυτό <http://www.youtube.com/watch?v=vmDDOFXSgAs> και να ψάχνει να βρει αυτό <http://www.youtube.com/watch?v=eQma4knj1sA> .

Διέκρινα πως οι προθέσεις του είναι καλές, προς τα κει γέρνει, προς το παρόν, η ζυγαριά μου. Δεν ξέρω αν θα μπει στην Βουλή- μάλλον μέσα τον βλέπω. Έχει πολύ δρόμο, όμως, μπροστά του για να δημιουργήσει προτάσεις καλά δομημένες σε όλα τα θέματα και να βρει ανθρώπους που θα μπορέσουν να τον βοηθήσουν σε θέματα που δεν τα ξέρει. Γιατί δεν τα κατέχει όλα. Επίσης, χρειάζεται πολύ ανθεκτικό στομάχι. Και κυρίως ψυχή, συναίσθημα και ειλικρίνεια. Τον θρέφει η ειλικρίνεια. Είναι το ναρκωτικό του. Ειλικρινειομανής. Και είναι καλλιτέχνης. Γνήσιος καλλιτέχνης. Αυτό δεν κρύβεται. Με καλές γνώσεις και βαθιά καλλιέργεια. Και ανθρωπιστής.

Δεν κάνω αιογραφία στον Τζήμερο. Ούτε και διαφήμιση. Επαναλαμβάνω. Σε θέματα πολύ σοβαρά, όπως η εμφάνιση ενός άνθρωπου - από το πουθενά - στην πολιτική ζωή του τόπου, είναι εξαιρετικά σοβαρό. Τον περνώ από κόσκινο. Απαντά σε όλα. Είπε 'ναι' τώρα στον Μάνο για να καταφέρει να μπει στην Βουλή. Ομολόγησε πως δεν παίρνει πίσω τίποτα από την επιστολή του προς την Μέρκελ, αλλά δεν θα την έστειλε τώρα, που έχει παρουσία πολιτική. Αναγνωρίζει αστοχίες του, όπως πρόσωπα παλαιοπασοκικά (Επιτροπάρχης λέει) που θέλουν την ευνοιοκρατία και τον εγκαταλείπουν λασπώνοντάς τον με χυδαιότητα. Είναι καλό σημάδι πως είναι επιτυχημένος στην δουλειά του. Επίσης, θεωρητικά είναι χορτάτος. Ισχυρίζεται πως τα χρήματά του τα έχει στη Ελλάδα και θα τα χάσει, αν επιστρέψουμε στην δραχμή. Δηλώνει νομοταγής και αδιάφθορος. Είναι ευγενής. Και δίκαιος. Ήταν εκείνος που πρώτος λίγο μετά το συμβάν Κανέλλη – Κασιδόπαιδου μου είπε ραδιοφωνικά στον «Παλμό 99.5»: «Βάρβαρο το συμβάν, αλλά πόσο πολιτισμένη είναι η Κανέλλη όταν φυσά τον καπνό του τσιγάρου της στα μούτρα του συνομιλητή της, αδιαφορώντας τελικά για την ίδια την νομοθεσία;». Ο Θάνος Τζήμερος δεν μασάει τα λόγια του και δείχνει να μην μασάει γενικώς.

Α, είδα και την πέτρα του σκανδάλου: τον οδηγό του, τον Σταύρο. Δεν έχω άποψη ολοκληρωμένη για αυτόν. Πάντως φάτσα βολεμένου πολιτικόμεντρου με έπαρση, δεν έχει. Και οι υποψήφιοι βουλευτές του: απολύτως ταπεινοί.

Δεν μπορώ να γνωρίζω, αν ο Τζήμερος μπαίνοντας στην Βουλή θα δείξει πρόσωπο τεχνοκράτη και εξουσιαστή. Αν δεν ξεχάσει τις κιθάρες και το πιάνο του, το διάβασμα που ήδη έχει θυσιάσει προς χάριν της Πολιτικής, ίσως παραμείνει ένας καλλιτέχνης - πολιτικός μεταρρυθμιστής, όπως αυτοαποκαλείται. Α, γράφει και Ποίηση. Δεν έχω άποψη, προς το παρόν. Αυτό που μπορώ να διαβεβαιώσω είναι πως είναι απρόβλεπτος, απολύτως συναισθηματικός και με αυτοσαρκασμό. «Σας κατηγορούν ως αλαζόνα», του λέω. «Σε λίγο θα με πουν και αμαζόνα. Μπορεί και να 'μαι και να μην το ξέρω» απαντά. Δεν ξέρω, επίσης, αν έχει τα κότσια από την θεωρία να πάει στην πράξη και αν διαθέτει και το αποτελεσματικό επιτελείο. Μου μοιάζει σαν πείραμα χημείας σε σχολικό εργαστήριο η ύπαρξη της «Δημιουργίας Ξανά» στην Βουλή. Αφοβο δηλαδή. Στην χειρότερη θα είναι μια από τα ίδια. Ρωσική ρουλέτα πάντως, δεν θα μας βγει. Και ούτε χαστούκια θα μοιράζει. Γι'αυτό εγγυώμαι.

Ίσως, να είναι ένας σπουδαίος μεταρρυθμιστής που θέλει χρόνο για να βρει τους απόλυτα ικανούς συνεργάτες. Ίσως να είναι ακόμα μια φούσκα. Θα στηριχτώ σε δύο αυθαίρετα δικά μου σημάδια: στην γέννησή του και στο όνομά του. Είναι καθαρόαιμος Υδροχόος και είναι ο Γλαύκος- Αθανάσιος. «Γλαύκα -Αθηνά» του είχα πει, «άρα σοφία;» «Μπορεί και ο αρχαιοελληνικός θεός που δεν άντεχε την αθανασία του που με τον Αθανάσιο που δεν αντέχει την θνητότητά του, αποτελώ την απόλυτη αντίφαση», απαντά. Το κρατώ: ένας ακόμη αντιφατικός άνθρωπος. Ίσως ικανός για το καλύτερο, αλλά σίγουρα όχι για το χειρότερο.

Αναρτήθηκε από Τζίνα Δαβιλιά στις 6/16/2012